

Veivalg for fremtidig kirkeordning

1. Forholdet mellom lokalt, regionalt og nasjonalt

Vi mener det at forholdet bør opprettholdes slik det er i dag. Sokn-sokneprest, prosti- prost og bispedømme –biskop.

2 og 3. Økonomiske rammebetingelser

Hvis dagens finansieringsmodell opprettholdes bør fellestrådet forbli på kommune nivå. Men økonomien i kommunene er varierende og det er ikke udelte positivt at kirken hvert år må "tigge" penger fra kommunen.

Vi synes at en livssynsavgift vil sikre både forutsigbarhet og selvstendighet. En avgift som alle landets innbyggere betaler. Hvis man ikke er medlem i noe livssyns samfunn kan pengene gå til det lokale biblioteket eller lignende.

Når det gjelder kirkebygg må menighetsrådene få hjelp og avlastning etter behov.

4. Mulighet for forenkling og rasjonell utnyttelse av ressurser

Vi ser for oss en arbeidsgiverlinje der prester, diakoner, kateketer, kantorer/kirkemusikere og trosopplærere ansettes på bispedømmenivå. Dette er yrkesgrupper som på mange måter arbeider selvstendig samtidig som de har et teologisk ansvar.

På denne måten forhindrer man også at ansettelse og eventuelle oppsigelser avgjøres lokalt.

Kirkevergen bør også tilsettes av bispedømmene.

Fellestrådenes stab og kirkevergen har god kompetanse i forhold til administrering, økonomi og legging av arbeidsplaner men mangler i utgangspunktet kunnskap og kompetanse i forhold til oppgavene som nevnte arbeidsgrupper utfører.

Det vil der i mot være naturlig at kirkevergen lokalt ansetter annet personell.

5. Størrelse og inndeling av soknet

Det kan være naturlig at små sogn slår seg sammen. Men samtidig bør man være klar over at det kan medføre nedleggelse av kirker og tap av lokal kirketilhørighet.

6, 7 og 8. Forholdet mellom menighetsråd og fellestråd.

Menighetsråd/soknene bør samarbeide eventuelt slås sammen. Det vil fortsatt være behov for hjelp og avlastning, ikke minst økonomisk. Slik det er nå bør ikke fellestrådene ha mer makt. Ansettelse bør som nevnt overføres til bispedømmenivå.

9. Styrings- lederansvar for soknets virksomhet

Som nevnt. Arbeidsansvar for vigslede og for kirkevergen bør ligge på bispedømmenivå. Lokalt ledes de av prosten. Mens kirkevergen leder sine ansatte, kirketjenere, sekretærer osv.

10. Organisering av daglig ledelse i soknet

Det er mest naturlig at soknepresten er leder for staben. Det er som oftest soknepresten som er ansatt i full stilling. Men det forventes at soknepresten tilegner seg tilstrekkelig kompetanse i ledelse.

11,12 og 13 Biskopen

Biskopen har ansvar for tilsyn og er arbeidsgiver for de vigslede i tillegg til kirkemusikere og trosopplærere, samt for kirkevergen. Biskopen bør være så uavhengig som mulig og ikke utpekes av Kirkerådet. Men dette vet vi egentlig ikke nok om for å kunne uttale oss skikkelig.

14 og 15 Bispedømmerådene

De bør opprettholdes og slik vi ser det få mer arbeidsgiveransvar og dermed noe mer ansvar for soknene. Men rådgiverfunksjonen vil nok styrkes hvis den flyttes til et nasjonalt nivå.

16 og 17 Arbeidsgiveransvar

se oven

18. Variasjoner

Kun der det er nødvendig.

19 Særpreg ved prestatjenesten og andre vigslede tjenester.

Presten skal fortsette å være "sendt" til menigheten. Skal også fortsatt sitte i menighetsråd og som sagt være leder av staben.

I forhold til andre vigslede tjenester bør også de være "sendt" og ikke lokalt ansatt for å unngå "trynefaktor" og for å sikre en bred rekruttering.

20-27

Her har vi ikke kompetanse nok for å uttale oss.

Norderhov, 12.05.2015

Norderhov og Ask menighetsråd

Guro Bentsop.